

Gelukkig die Godvrezend zijn
en de weg van de Heer gaat.
Ge zult de vrucht van eigen arbeid eten ;
tevreden en voorspoedig zult ge zijn.

Gij die hem gekend en bemind hebt, gedenk
DE HEER

FRANS VERDOODT

echtgenoot van mevrouw
Marie-Thérèse KEPPENS
Stichter-zaakvoerder van
de b.v.b.a. Frans Verdoodt.

geboren te Lebbeke op 11 januari 1928
en in volle overgave teruggekeerd
naar het eeuwige Vaderhuis
op 18 januari 1987,
gesterkt door de ziekenzalving.

We beleefden de dagen waarin het nog na-
klonk : «Het beste voor het nieuwe jaar». Het
waren koude dagen en alles in de natuur
werd doods en stil.

In die dagen is ook vaders hart stil gevallen
en herleefden we zijn leven en was de slotzin
van het verhaal : «Frans heeft schoon geleefd».
Hij was een man met een sterk doorzettings-
vermogen, met een werkkraft die vele hem
benijdde. Zijn grote handen waren steeds
werkzaam bezig en zij hebben vrachten van
goedheid rond zich gestrooid. Ontelbaar velen
zijn het die Frans — ongevraagd en «graag
gedaan» — in een belangeloze en onbaat-
zuchtige dienstbaarheid heeft geholpen ; zijn
vriendschap was groot, groot ook zijn vrien-
denkring.

Hij heeft zijn noeste arbeid met groot overleg
verricht voor Marie-Thérèse die zijn grote
liefde was en die hem met raad en daad
bijstond. Hun beider zorg ging naar Kris,
hun geliefde zoon, in wie zij zichzelf zien
voortleven.

De zorg om de bejaarde moeder was een
teken van dankbare wederliefde om wat zij
voor hen betekende.

Wroetend en vechtend om vooruit te komen,
leefde Frans in éénklank met zijn diepe ge-
loofsovertuiging en, zelf om vergeving vragend
om menselijke tekorten, was hij vergevens-
gezind tegenover zijn medemensen.

De laatste maanden was het zijn innerlijke
pijn niets meer aan te kunnen, de handen
werkloos in de schoot te moeten leggen. Hij
heeft ze uitgestrekt om ze te laten zalven
in Gods barmhartigheid en zo in volle ver-
trouwen en bewust zijn leven in Gods handen
te leggen. Dat was zijn sterkte in het lijden
en hij wist zich ook gedragen door de liefde-
volle zorg van zijn echtgenote, zijn zusters
en familie. Hand in hand gingen zij met hem
de lijdensweg, tot in het laatste uur.

«Wij zullen nooit zijn moed vergeten
zijn ongetemde levensmoed.

Hij wilde van geen wijken weten
tot hij, het laatste leed geleden,
zich rustig gaf aan God voorgoed.» (L.V.)

De families VERDOODT, KEPPENS,
VERHEYEN en MUYS

danken U van harte
voor uw gebeden en troostende
blijken van deelneming.